

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 235/85, 169 00, PRAHA 6, TEL + 420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz ID datové schránky: [qvkhbcq](#)

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábřeží 1835/34
728 81 Ostrava

ke sp. zn. 32 ICM 2312/2017

V Praze dne 29. září 2017

datovou zprávou

Žalobce: **Ing. Lee Louda**, IČ: 69326681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka **OKD, a.s.**, IČ: 26863154 se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, Česká republika

Právně zastoupen: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714, adresa pro doručování DRV Legal, s.r.o advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaný č. 1: **New World Resources N.V.**, reg. č.: 34239108, se sídlem 115 Park Street, W1K 7AP, Londýn, Spojené království Velká Británie a Severního Irska

Žalovaný č. 2: **Zdeněk Bakala**, nar. 7. 2. 1961, bytem Nyon, Švýcarská konfederace

Právně zastoupen: Janem Kalvodou, advokátem, ev. č. ČAK 00260, se sídlem Advokátní kancelář, Bělohorská 238/85, 169 00 Praha 6 - Břevnov

Žalovaný č. 3: **Peter Kadas**, nar. 27.2.1962, bytem NW3 1HP Londýn, 3 Streatley Place, Spojené Království Velké Británie a Severního Irska

Žalovaný č. 4: **BXR Group Limited**, se sídlem PO Box 71 Road Town Tortola, VG1110, British Virgin Islands

Žalovaný č. 5: **CERCL Mining B.V.**, reg. č. 34348220, se sídlem Zuidplein 160, 1077XV Amsterdam

Vyjádření žalovaného č. 2 k odpůří žalobě

V návaznosti na usnesení nadepsaného soudu č.j. 32 ICm 2312/2017-25 ze dne 11.8.2017, kterým byla žalovanému č. 2 prodloužena lhůta k vyjádření k žalobě, žalovaný č. 2 tímto, prostřednictvím svého právního zástupce, předkládá v takto prodloužené lhůtě následující

v y j á d ř e n í :

I.

Úvod

1. Žalovaný č. 2 je především přesvědčen, že řízení o předmětné žalobě musí být vůči žalovanému č. 2 zastaveno, neboť jeho pokračování brání ve smyslu § 83 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), **neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že o téže věci mezi týmiž účastníky již bylo zahájeno a probíhá jiné soudní řízení, tj. překážka litispendence.**
2. Dále žalovaný č. 2 konstatuje, že **z žaloby**, ani z vyjádření žalobce ze dne 12.6.2017, **nevyplývá pasivní legitimace žalovaného č. 2.** Žalobce totiž nijak nedoložil fakticky ani právně, že žalovaný č. 2 je ve smyslu § 237 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) osobou, v jejíž prospěch byl údajný neúčinný právní úkon učiněn nebo která z něho měla prospěch. V tomto směru žaloba postrádá nejen dostatečná relevantní tvrzení, ale také jakékoli důkazy.
3. Bez ohledu na tyto námitky procesního charakteru **žalovaný č. 2 uvádí, že žádný z žalobou uplatněných nároků neuznává a všechny v plném rozsahu popírá.** V předmětném vyjádření se však žalovaný č. 2 soustředí pouze na zmíněnou překážku litispendence a absenci pasivní legitimace žalovaného č. 2, neboť je přesvědčen, že se jedná o závažné okolnosti, které samy o sobě zabraňují projednání předmětného sporu v jeho merit. Podrobná argumentace, na základě které je žalovaný č. 2 přesvědčen, že žaloba nemůže ani z hmotněprávního hlediska uspět, je tak dle mínění žalovaného č. 2 z důvodu ekonomiky řízení v tomto okamžiku nadbytečná.

II.

Překážka litispendence

4. Za zcela zásadní pro vedení předmětného řízení považuje žalovaný č. 2 skutečnost, že dne 8.11.2016 byla podána žaloba na zaplacení 24.546.499.252 Kč, která je projednávána u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 Cm 225/2016 (dále jen „**Jiná žaloba**“ a „**Jiné řízení**“). Vzhledem k tomu, že námitka žalovaného č. 2 nedostatku pravomoci, resp. mezinárodní příslušnosti soudů ČR vést Jiné řízení byla usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. 15 Cm 225/2016-113 ze dne 1.2.2017 zamítnuta a že toto usnesení bylo následně usnesením Vrchního soudu v Olomouci č.j. 8 Cmo 77/2017-178 ze dne

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 235/85, 169 00, PRAHA 6, TEL + 420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz ID datové schránky: [qvkhbcq](#)

25.4.2017 potvrzeno, je Jiná žaloba nadále projednávána Krajským soudem v Ostravě. Pro úplnost žalovaný č. 2 dodává, že proti zmíněnému usnesení Vrchního soudu v Olomouci podal dovolání, které je nyní projednáváno Nejvyšším soudem České republiky.

5. Jiná žaloba byla podána dlužníkem, tedy společností OKD, a.s., v úpadku, IČ 26863154, se sídlem Stonavská 2179, Dolý, 735 06 Karviná (dále jen „**OKD**“) a směřuje mimo jiné proti panu Zdeňkovi Bakalovi jako žalovanému. Předmětná žaloba byla podána insolvenčním správcem Ing. Lee Loudou, který podle § 40 odst. 1 a 2 IZ jedná v předmětném řízení svým jménem, avšak na účet OKD. Zároveň je jedním z žalovaných podle předmětné žaloby rovněž pan Zdeněk Bakala. Nelze tedy než uzavřít, že **jak předmětné řízení, tak Jiné řízení je vedeno – ve vztahu mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným č. 1 a žalovaným č. 2 na straně druhé – mezi totožnými účastníky**.
6. Tento závěr musí platit i bez ohledu na to, že na účet OKD jednají různé osoby (v Jiném řízení statutární orgán a v předmětném řízení insolvenční správce). Rozdílnost žalobců je pouze formální (vynucená ustanoveními IZ o aktivní procesní legitimaci) a zdánlivá. Podle § 239 odst. 1 IZ nelze u odpůřčí žaloby ani postupovat jinak, než že ji podá insolvenční správce, přestože není – jako je tomu v předmětném případě – osobou s dispozičním oprávněním. Aktivní legitimaci nelze u odpůřčí žaloby podle uvedeného ustanovení IZ prolomit ani v případě, že o její podání stojí, či jej dokonce u insolvenčního správce iniciuje statutární orgán dlužníka. **Z materiálního hlediska je však totožnost subjektu na straně žaloby, resp. uvedených žalob jednoznačná. Plnění, kterého se domáhá insolvenční správce předmětnou žalobou, jakož i plnění, kterého se OKD domáhá Jinou žalobou, by v případě úspěchu vždy náleželo do majetkové podstaty OKD**, jak vyplývá z § 40 odst. 1 a 2, § 239 odst. 4 IZ a § 206 odst. 1 písm. h) IZ; to by v praxi znamenalo, že případný neúspěch zároveň v Jiném řízení i v předmětném řízení by pro žalovaného č. 2 znamenal povinnost vždy vydat totéž plnění (byť v předmětném řízení „pouze“ v rozsahu 63,65 % dotčených částek, přičemž však rozdílná výše částek není ve světle níže uvedené judikatury významná) ve prospěch téhož příjemce.
7. Na závěru o totožnosti účastníků konečně nic nemění ani skutečnost, že okruh žalovaných, kteří však nejsou neoddělitelnými účastníky řízení, je v předmětném řízení širší, tj. že v předmětném řízení žalobce uplatňuje svůj nárok nejen vůči žalovanému č. 1 (který je rovněž žalován v Jiném řízení) a žalovanému č. 2, ale nadto také vůči žalovaným č. 3 až 5. Pro posouzení existence překážky litispendence mezi žalobcem a žalovaným č. 2 je klíčové, že (materiálně) tentýž žalobce se po žalovaném č. 2 domáhá určité částky odvozované od stejného skutku (k tomu viz dále).
8. Jiná žaloba se domáhá proti žalovanému č. 2 zaplacení bezdůvodného obohacení a náhrady škody, která mu údajně vznikla mimo jiné v důsledku výplat dividend, které byly

vyplaceny na základě rozhodnutí žalované č. 1, coby jediného akcionáře žalobce, ze dne 17.5.2011 o rozdělení zisku žalobce ve výši 6.000.000.000 Kč (dále jen „**Rozhodnutí I**“) a ze dne 15.5.2012 o rozdělení zisku žalobce ve výši 6.095.000.025 Kč (dále jen „**Rozhodnutí II**“, společně „**Rozhodnutí I a II**“). Předmětnou žalobou se žalobce domáhá proti žalovanému č. 2 vrácení peněžitého plnění z údajných neúčinných právních úkonů, kterými jsou dle žalobce **stejná rozhodnutí žalované č. 1**, coby jediného akcionáře OKD – tj. Rozhodnutí I a II. **Jiné řízení a předmětné řízení mají tedy totožný předmět, neboť Jiná žaloba i předmětná žaloba jsou založeny na stejných skutkových tvrzeních.** Jak žalovaný č. 2 uvádí s odkazem na judikaturu dále, pro posouzení totožnosti předmětu řízení nemá právní posouzení nároku žalobcem žádnou relevanci.

9. Za naprosto zásadní pro posouzení existence překážky litispendence v předmětné věci považuje žalovaný č. 2 rozhodnutí Nejvyššího soudu **sp. zn. 31 Cdo 365/2009** ze dne 9.2.2011 uveřejněné pod číslem 68/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. V této věci se Velký senát občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu zabýval otázkou, **zda řízení o odpůrčí žalobě**, kterou se žalobce (správce konkurzní podstaty) domáhá – vedle určení neúčinnosti právního úkonu – i zaplacení částky odpovídající prospěchu získanému z odporovaného právního úkonu, **je totožné s řízením, v němž se stejný žalobce domáhá vůči stejné osobě zaplacení stejné částky z titulu bezdůvodného obohacení získaného plněním ze stejného právního úkonu s argumentem, že se jedná o právní úkon neplatný.** Nejvyšší soud uzavřel, že **se jedná o řízení v téže věci a že později zahájené řízení musí být zastaveno.**
10. Je evidentní, že v předmětném řízení čelí nadepsaný soud totožnému případu jako Nejvyšší soud (jeho Velký senát občanského a obchodního kolegia) v řízení sp. zn. 31 Cdo 365/2009, když má posoudit otázku litispendence mezi řízením o odpůrčí žalobě (předmětné řízení) a řízením o zaplacení částky z titulu bezdůvodného obohacení a nároku na náhradu škody (Jiné řízení).
11. Z uvedeného rozhodnutí sp. zn. 31 Cdo 365/2009 by chtěl žalovaný č. 2 citovat následující závěry Nejvyššího soudu:
 - i. *„O stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v pozdějším řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo zahájeno jiné řízení, a týká-li se stejného předmětu řízení a týchž osob. Není samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v různých řízeních rozdílné procesní postavení (např. vystupují-li v jednom řízení jako žalovaní a ve druhém jako žalobci). Tentýž předmět řízení je dán tehdy, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn, tedy ze stejného skutku.“*
 - ii. *„Skutečnost, že v onom jiném řízení žalobce požaduje i „určení právní neúčinnosti“ oněch smluv, rozdílnost obou řízení ve smyslu ustanovení § 83 o. s. ř. nezakládá. V případech, kdy žalovaný získal z odporovatelných právních úkonů*

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 235/85, 169 00, PRAHA 6, TEL + 420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz ID datové schránky: [qvkhhbcq](#)

dlužníka majetkový prospěch, může (měla by) mít odpůřci žaloba jen podobu žaloby na plnění, směřující k vydání poskytnutého peněžitého plnění nebo k vydání peněžité náhrady ve výši prospěchu získaného odporovatelným právním úkonem. Posouzení případné neúčinnosti odporovatelných právních úkonů je v těchto situacích řešením právní otázky toliko předběžné povahy.“

- iii. *„Z hlediska zjišťování existence překážky zahájeného řízení je – při identickém skutkovém základu věci – bez významu, jaké bude právní posouzení dotčených smluv o půjčce; tj. zda budou posouzeny jako absolutně neplatné (§ 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku – dále též jen „obč. zák.“), nebo zda budou posouzeny jako platné, ale neúčinné (§ 16 ZKV a rovněž i § 42a obč. zák.).“*
- iv. *„Věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí věci zde vyplývá z právní kvalifikace (téhož) skutku, jenž je předmětem žaloby. Skutečnost, že odlišné právní posouzení téhož skutku vede (může vést) k určení jiného věcně příslušného soudu, nezakládá odlišnost věcí ve smyslu ustanovení § 83 o. s. ř. (jen proto nejde o odlišný předmět sporu).“*
12. Žalovaný č. 2 zdůrazňuje, že uvedené citace pocházejí z **rozhodnutí Velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu**, jehož právní závěry mají mít z povahy jeho role, tj. sjednocování výkladu právních norem, zásadní dopad na rozhodovací činnost obecných soudů. Z důvodu zachování principu právní jistoty a předvídatelnosti práva je zásadní, aby již jednou učiněný výklad (tím spíše, že se jedná o výklad Velkého senátu, tedy orgánu s nespornou autoritou), byl východiskem pro rozhodování následujících případů stejného druhu, jak opakovaně upozorňuje i Ústavní soud.¹
13. Navíc se jedná v pravém slova smyslu o konstantní judikaturu, neboť ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší soud také v usnesení ve věci **sp. zn. 29 Cdo 19/2011** ze dne 11.4.2012. V tomto případě šlo mezi totožnými účastníky rovněž o konkurenci odpůřci žaloby a žaloby na zaplacení náhrady škody. Nad rámec výše uvedeného zde Nejvyšší soud doplnil, že **„na závěru o překážce litispendence nemůže přitom ničeho změnit ani rozdílná výše částek požadovaných žalobcem v uvedených řízeních.“**
14. Ve světle uvedených judikатурních závěrů lze pro předmětné řízení dovodit následující:
- i. **Skutkový základ předmětné žaloby a Jiné žaloby je identický**, přestože Jiná žaloba „pokrývá“ více „skutků“ a zní celkově na vyšší částku, když žalobce v Jiném řízení odvozuje své nároky vůči žalovanému č. 2 nejen od Rozhodnutí I a II, ale

¹ Srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 862/10 ze dne 19. 5. 2010 a sp. zn. II.ÚS 566/05 ze dne 20.9.2006.

také od dřívějších rozhodnutí žalované č. 1 coby jediného akcionáře OKD v působnosti valné hromady (konkrétně Jinou žalobou žalobce napadá všechna rozhodnutí o výplatě dividend a dalších zdrojů, která byla žalovanou č. 1 přijata od roku 2006 do roku 2012) a v předmětném řízení požaduje na žalovaném č. 2 vydání plnění pouze do výše 63,65 % částek vyplacených na základě Rozhodnutí I a II. **Podstatné je, že žalobce svůj nárok odvozuje v obou případech od stejných skutkových tvrzení, tj. ze stejného skutku.** Tímto skutkem jsou v obou případech Rozhodnutí I a II. V Jiném řízení žalobce tvrdí, že Rozhodnutí I a II jsou neplatná, či dokonce nicotná, a že jimi vznikla žalobci škoda, přičemž po žalovaném č. 2 požaduje vydání bezdůvodného obohacení a náhradu škody.² V předmětném řízení žalobce tvrdí, že Rozhodnutí I a II jsou neúčinná, neboť se má jednat o úmyslně zkracující právní úkony ve smyslu § 242 IZ, a požaduje vrácení „prospěchu“, který z těchto neúčinných právních úkonů žalovanému č. 2 údajně plynul.

- ii. **Rozdíl tedy spočívá jen a pouze v právním hodnocení,** tj. zda Rozhodnutí I a II mohou být neplatnými či dokonce nicotnými právními úkony, nebo zda se jedná „pouze“ o právní úkony vůči věřitelům neúčinné. Právní posouzení nároku žalobcem je však bez významu pro účely zjišťování existence překážky zahájeného řízení, a tudíž **je nutno na obě řízení nahlížet jako na řízení s tímtéž předmětem.**
 - iii. **Odlišnost věcí nezakládá ani rozdílná věcná příslušnost** soudu (kupř. Nejvyšší soud pod sp.zn. 31 Cdo 365/2009³), tj. že předmětné řízení je incidenčním sporem o odpůrcí žalobě insolvenčního správce, kdy věcná příslušnost spor projednat a rozhodnout náleží insolvenčnímu soudu, tj. v daném případě Krajskému soudu v Ostravě.
15. Že předmětné řízení je řízením o téže věci jako Jiné řízení, potvrzuje konečně i sám žalobce. **Žalobce v předmětné žalobě uvádí, že „si dovoluje v plném rozsahu na text Žaloby OKD** [tj. na text Jiné žaloby – pozn. žalovaného č.2] **odkázat, neboť obsahuje podrobněji rozvedená tvrzení týkající se neplatnosti, příp. nicotnosti napadených úkonů, kterými žalovaná č. 1 rozhodovala o vyplácení dividend“** (viz bod 9 žaloby), a dále připomíná insolvenčnímu soudu, že je v průběhu insolvenčního řízení oprávněn posoudit neplatnost právního jednání a zároveň povinen zkoumat důvody absolutní neplatnosti kdykoli za řízení (viz bod 14 a 36 žaloby). Byť žalobce ve svém vyjádření ze dne 12.6.2017 poněkud zmateně vysvětluje, že „v rámci této Žaloby skutečnosti stran neplatnosti či neúčinnosti Rozhodnutí I a II neuvádí jako součást svých skutkových tvrzení relevantních pro posouzení neúčinnosti obou Rozhodnutí“ (viz bod 4 uvedeného vyjádření), z textu předmětné žaloby nadále vyplývá opak. Nejen, že žalobce napadá stejná rozhodnutí žalované č. 1 o rozdělení zisku (Rozhodnutí I a II), ale také uvádí stejná

² Viz kupř. body 42, 43, 47, 70 – 76 a další Jiné žaloby.

³ Právní věta: „Mohlo-li by odlišné právní posouzení téhož skutku vést k určení jiného věcně příslušného soudu, nezakládá to odlišnost věcí ve smyslu ustanovení § 83 o. s. ř. (jen proto nejde o odlišný předmět sporu)“.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 235/85, 169 00, PRAHA 6, TEL + 420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz ID datové schránky: [qvkhbcq](#)

skutková tvrzení a navíc zčásti i právní argumentaci ohledně jejich neúčinnosti (v předmětném řízení) jako ohledně jejich neplatnosti a nicotnosti (v Jiném řízení).

16. Z toho, že se (materiálně totožný) žalobce domáhá neplatnosti a nicotnosti Rozhodnutí I a II na straně jedné (v Jiném řízení), a neúčinnosti Rozhodnutí I a II na straně druhé (v předmětném řízení), vyplývá naprosto zásadní závěr. Je zřejmé, že **pokud je určité právní jednání shledáno neplatným, nemůže být současně shledáno neúčinným**. Neplatné právní jednání nevyvolává žádné právní účinky, a to *erga omnes*. Neúčinné právní jednání nevyvolává právní účinky pouze vůči určité osobě či osobám, v jejichž prospěch bylo úspěšně právnímu jednání odporováno. Jinými slovy, pokud je určité právní jednání soudem pravomocně prohlášeno za neplatné, nemůže zde být již právní zájem na určení neúčinnosti téhož právního jednání, neboť účinky neplatnosti subsumují účinky neúčinnosti a právní postavení žalobce by se v důsledku tohoto „druhého“ určení nezlepšilo. Tento princip vyplývá ostatně i z § 234 IZ. Je-li vedeno řízení o neplatnosti (neúčinnosti) právního jednání (tj. Jiné řízení), není tudíž prostor pro to (a odporovalo by to ostatně i požadavkům procesní ekonomie), aby bylo (v rámci předmětného řízení) jednáno o jeho případné neúčinnosti. **Pro vedení předmětného řízení to znamená, že i kdyby soud neshledal překážku litispendence, musí předmětné řízení přerušit do doby, než se pravomocně rozhodne v Jiném řízení**.
17. Lze tedy shrnout, že **vzhledem k totožnosti účastníků řízení a totožnosti předmětu řízení jde o věci totožné ve smyslu § 83 odst. 1 o.s.ř. Předmětné řízení tak trpí neodstranitelnou překážkou litispendence. Žalovaný č.2 má zato, že nadepsaný soud by měl tudíž postupovat podle § 104 odst. 1 o.s.ř. a předmětné řízení vůči žalovanému č. 2 pro neodstranitelnou překážku zastavit**. Pokud by soud v rozporu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu překážku litispendence neshledal, necht' **rozhodne o přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 Cm 225/2016**.

Důkaz: - Žalobou ze dne 8.11.2016 projednávanou u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 Cm 225/2016

III.

Nedostatek pasivní legitimace žalovaného č. 2

18. Žalovaný č. 2 v této fázi řízení, kdy je přesvědčen, že žalobu s ohledem na překážku litispendence nelze vůči žalovanému č. 2 projednat v jejím meritu, záměrně – z důvodu hospodárnosti řízení – nepředkládá argumentaci k hlavním žalobním tvrzením stran neúčinnosti Rozhodnutí I a II jako úmyslně zvýhodňujících právních úkonů (byť je

žalovaný č. 2 přesvědčen, že tato žalobní konstrukce je zcela nepatřičná a právně i fakticky nijak nepodložená).

19. **Z procesního hlediska** však žalovaný č. 2 považuje za klíčové v rámci tohoto vyjádření ještě uvést, že žalovaný č. 2 není ve sporu pasivně legitimován, když žalobce v rámci své **žaloby dostatečně netvrdí, natož aby jakkoliv prokázal pasivní legitimaci žalovaného č. 2 v předmětné věci**.
20. Žalobce opomíjí skutečnost, že dividendy vyplacené na základě Rozhodnutí I a II byly vyplaceny výlučně žalované č. 1, která v té době byla jediným akcionářem OKD. I kdyby tedy bylo hypoteticky v řízení uzavřeno, že Rozhodnutí I a II jsou neúčinnými právními úkony ve smyslu § 242 IZ (což žalovaný č. 2 zcela popírá), nelze připustit, že by zde byla jiná osoba, která by měla z takových neúčinných právních úkonů prospěch, než právě žalovaná č. 1. To platí tím spíše, že v dané době byla prakticky stoprocentním vlastníkem žalované č. 1 společnost New World Resources plc, která **byla společností kótovanou na burzách** v Londýně, Praze a Varšavě. Žaloba tedy spíše než na konkrétních relevantních tvrzeních podepřených důkazy stojí na domněnkách typu „žalovaní mohli být beneficiety“, což ovšem pro založení pasivní legitimace nestačí. Žalovaný č. 2 nemůže být v předmětném řízení pasivně legitimován, když nevlastnil přímý majetkový podíl na OKD (jediným akcionářem byla žalovaná 1), a ani (pokud by žalovaný č. 2, zcela hypoteticky, připustil, že beneficentem může být i někdo jiný, než komu byla dividenda uhrazena) na žalované č. 1.
21. Žalobce i přes uvedené zcela spekulativním způsobem směřuje žalobu proti žalovanému č. 2, ačkoli mu musí být známo, že žalovaný č. 2 není a v rozhodné době nebyl akcionářem OKD ani žalované č. 1. Žalobce, pravděpodobně veden snahou rozšířit co možné nejvíce okruh pasivně legitimovaných subjektů, žaluje všechny žalované společně a nerozdílně s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 29 Odo 121/2003. Toto rozhodnutí však v předmětném případě nelze aplikovat, neboť míří na konkrétní situaci se zcela odlišným skutkovým základem (žaloba zde směřovala jednak proti vlastníkovu budovy a jednak proti správci budovy a žalobce by byl odmítnutím žaloby „trestán“ za to, že objektivně nemohl vědět, koho žalovat). Tomuto rozhodnutí tedy nelze přiznat obecnou platnost, neboť by to znamenalo popření základních procesních principů. **Žaloba musí směřovat proti konkrétním osobám, vůči kterým má žalobce tvrzený a doložitelný nárok.** Naopak nemůže být žalobou volán k odpovědnosti „zkusmo“ někdo, kdo by mohl být teoreticky v pozici, ze které by žalobci teoreticky mohl plynout nějaký nárok. Tento přístup by znamenal zneužití práva na přístup k nezávislému a nestrannému soudu.
22. **V daném případě by měl žalobce ve své žalobě řádně specifikovat všechny rozhodné skutečnosti ve vztahu k pasivní legitimaci všech žalovaných, včetně žalovaného č. 2, ve vztahu k § 242 odst. 1 IZ a 237 odst. 1 IZ, a pokud tak nečiní, měl by soud po poučení v tomto směru dle 43 odst. 1 o.s.ř. žalobu vůči žalovanému č. 2 na základě § 43 odst. 2 o.s.ř. odmítnout.**

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 235/85, 169 00, PRAHA 6, TEL + 420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz ID datové schránky: [qvkhbcq](#)

23. Současný přístup žalobce, který „za každou cenu“ předmětnou žalobou žaluje co nejvíce osob, aniž by předkládal a prokazoval vůči každé z nich relevantní právní argumentaci a skutková fakta potvrzující jejich pasivní legitimaci ve sporu, však vyvolává podezření, že **žalobce podléhá společenské poptávce, která pod soustavným mediálním a politickým tlakem chce najít a potrestat za každou cenu nějakého „viníka“ současného úpadku OKD a takového viníka spatřuje zejména v žalovaném č. 2.**

IV.

Návrh

24. S ohledem na výše uvedené je žalovaný č. 2 přesvědčen, že **v předmětném řízení projednávaném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICm 2312/2017 nelze pokračovat vůči žalovanému č. 2 z důvodu překážky zahájeného řízení**, kterým je řízení projednávané u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 Cm 225/2016.
25. **Žalovaný č. 2 tedy navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě řízení sp. zn. 32 ICm 2312/2017 vůči žalovanému č. 2 zastavil, konkrétně aby nadepsaný soud z důvodu hospodárnosti řízení před tím, než započne věc meritorně projednávat, rozhodl samostatným usnesením ve smyslu § 167 odst. 1 o.s.ř. o tom, že je v předmětném řízení překážka zahájeného řízení (litispendence), pročež řízení vůči žalovanému č. 2 zastavuje a žalovanému č. 2 přiznává náhradu nákladů řízení včetně DPH.**
26. Případně, pokud soud překážku litispendence neshledá, nechť **rozhodne o přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 15 Cm 225/2016.**
27. Teprve v návaznosti na vyřešení otázky překážky litispendence vůči žalovanému č. 2 a případné odstranění vad žaloby postupem dle § 43 odst. 1 o.s.ř., případně po té, co odpadne důvod přerušení řízení a řízení bude pokračovat, **vyhrazuje si žalovaný č. 2 právo na meritorní vyjádření k žalobním tvrzením** (která považuje za nesprávná, důkazy nepodložená, rozporná se skutkovým a právním stavem věci, když žádný z uplatňovaných nároků žalobce vůči žalovanému č. 2 neexistuje), a to v přiměřené lhůtě nejméně dvou měsíců.

Zdeněk Bakala